

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/60/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 май 2014 година

за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 93/7/ЕИО на Съвета ⁽²⁾ беше съществено изменена с директиви 96/100/ЕО ⁽³⁾ и 2001/38/ЕО ⁽⁴⁾ на Европейския парламент и на Съвета. Поради допълнителни изменения и с оглед постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) Вътрешният пазар включва пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е гарантирано в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Съгласно член 36 ДФЕС съответните разпоредби относно свободното движение на стоки не са пречка за налагането на забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, основаващи се на съображения за закрила на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност.
- (3) При условията и в границите, предвидени в член 36 ДФЕС, държавите членки запазват правото да определят собствените си национални богатства и да предприемат необходимите мерки за тяхната закрила. Независимо от това Съюзът играе ценна роля за насърчаване на сътрудничеството между държавите членки с оглед закрилата на културното наследство с европейско значение, към които принадлежат националните богатства.
- (4) Директива 93/7/ЕИО въведе правила, които позволяват на държавите членки да гарантират връщането на тяхна територия на паметници на културата, класифицирани като национални богатства по смисъла на член 36 ДФЕС, спадащи към общите категории паметници на културата, посочени в приложението към същата директива, и изнесени от територията им в нарушение на националните мерки или на Регламент (ЕО) № 116/2009 на Съвета ⁽⁵⁾. Посочената директива се прилагаше и за паметниците на културата, класифицирани като национални богатства и съставляващи неразделна част от обществени колекции, или сбирки на църковни институции, непопадащи в тези общи категории.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 май 2014 г.

⁽²⁾ Директива 93/7/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. относно връщането на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка (ОВ L 74, 27.3.1993 г., стр. 74).

⁽³⁾ Директива 96/100/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 февруари 1997 г. за изменение на приложението към Директива 93/7/ЕИО относно връщането на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка (ОВ L 60, 1.3.1997 г., стр. 59).

⁽⁴⁾ Директива 2001/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 г. за изменение на Директива 93/7/ЕИО на Съвета относно връщането на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка (ОВ L 187, 10.7.2001 г., стр. 43).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 116/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно износа на паметници на културата (ОВ L 39, 10.2.2009 г., стр. 1).

- (5) С Директива 93/7/ЕИО между държавите членки се установи административно сътрудничество по отношение на националните им богатства, което бе тясно свързано със сътрудничеството им с Интерпол и други компетентни органи в областта на кражбите на произведения на изкуството, което по-специално включва регистрирането на изгубени, откраднати или незаконно изнесени паметници на културата, съставляващи част от националните им богатства и обществените им колекции.
- (6) Предвидената в Директива 93/7/ЕИО процедура съставляваше първа стъпка към установяването на сътрудничество между държавите членки в тази област в рамките на вътрешния пазар с цел допълнително взаимно признаване на съответните национални закони.
- (7) Регламент (ЕО) № 116/2009 въведе, заедно с Директива 93/7/ЕИО, система на Съюза за закрила на паметниците на културата на държавите членки.
- (8) Целта на Директива 93/7/ЕИО е да се осигури физическото връщане на паметниците на културата на държавите членки, от чиято територия те са били незаконно изнесени, независимо от правата на собственост, приложими за тези паметници на културата. Прилагането на посочената директива обаче показва ограниченията на правилата за осигуряване на връщането на такива паметници на културата. Докладите за прилагането на посочената директива показваха, че тя рядко се прилага, което се дължи по-специално на ограничения и обхват, произтичащ от условията, предвидени в приложението към директивата, краткия срок, предвиден за образуването на производство за връщане, и разходите, свързани с такива производства.
- (9) Настоящата директива следва да включи в обхвата си всички паметници на културата, класифицирани или определени от държава членка в съответствие с национални законодателни или административни процедури като национално богатство с художествена, историческа или археологическа стойност по смисъла на член 36 ДФЕС. Следователно настоящата директива следва да обхване предмети с историческа, палеонтологическа, етнографска, нумизматична или научна стойност, независимо дали са част от обществени или други колекции, или са отделни предмети и дали произхождат от законни или тайни разкопки, при условие че са класифицирани или определени като национални богатства. Освен това няма да е необходимо паметниците на културата, класифицирани или определени като национални богатства, да спадат към определени категории или да съответстват на определени прагове, свързани с тяхната старинност и/или парична стойност, за да подлежат на връщане съгласно настоящата директива.
- (10) Член 36 ДФЕС признава многообразието на националните системи за закрила на националните богатства. С цел насърчаване на взаимното доверие, готовността за сътрудничество и взаимното разбирателство между държавите членки следва да бъде определен обхватът на понятието „национално богатство“ в съответствие с член 36 ДФЕС. Държавите членки следва също така да улесняват връщането на паметници на културата на държавата членка, от чиято територия те са били незаконно изнесени, независимо от датата на присъединяване на тази държава членка, и следва да гарантират, че връщането на тези паметници не води до неразумни по размер разходи. Държавите членки следва да могат да връщат паметници на културата, различни от класифицираните или определените като национални богатства, при условие че са спазени съответните разпоредби на ДФЕС, както и паметниците на културата, които са били незаконно изнесени преди 1 януари 1993 г.
- (11) Необходимо е административното сътрудничество между държавите членки да се задълбочи, за да се спомогне за по-ефективното и уеднаквено прилагане на настоящата директива. Ето защо от централните органи следва да се изисква да си сътрудничат ефективно и да обменят информация относно незаконно изнесени паметници на културата, като използват информационната система за вътрешния пазар (ИСВП), предвидена в Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. За да се подобри прилагането на настоящата директива, следва да се създаде модул на ИСВП, който да е специално приспособен за паметниците на културата. Желателно е и останалите компетентни органи на държавите членки да използват тази система, когато това е целесъобразно.
- (12) За осигуряване на защита на личните данни административното сътрудничество и обменът на информация между компетентните органи следва да са съобразени с правилата, предвидени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, както и, доколкото се използва ИСВП, в Регламент (ЕС) № 1024/2012. Определенията, използвани в Директива 95/46/ЕО и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, следва да се прилагат и за целите на настоящата директива.
- (13) Установи се, че на практика срокът за проверка на това дали паметниците на културата, открити в друга държава членка, представляват паметници на културата по смисъла на Директива 93/7/ЕИО, е прекалено кратък. Ето защо той следва да бъде удължен на шест месеца. Удължаването на срока следва да даде възможност на държавите членки да предприемат необходимите мерки за съхраняване на паметниците на културата и, когато е целесъобразно, за предотвратяване на всякакви действия за осуетяване на процедурата за връщане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за ИСВП“) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 74).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

- (14) Сроктът за образуване на производство за връщане също следва да бъде удължен на три години от датата, на която държавата членка, от чиято територия е незаконно изнесен паметник на културата, узнае местонахождението на този паметник на културата и самоличността на неговия владеец или държател. Удължаването на този срок следва да улесни връщането и да попречи на незаконния износ на национални богатства. От съображения за яснота следва да се уточни, че срокът за образуване на производството започва да тече от датата, на която тази информация бъде получена от централния орган на държавата членка, от чиято територия паметникът на културата е бил незаконно изнесен.
- (15) Директива 93/7/ЕИО предвижда, че не може да бъде образувано производство за връщане, ако са изминали повече от 30 години от незаконния износ на паметника на културата на държавата членка. Въпреки това за образуването на производството за връщане при определени обстоятелства се предвижда по-дълъг срок във връзка с предмети, съставляващи част от обществена колекция, и на предмети от сбирките на църковни институции в държавите членки, в които те са обект на специална закрила съгласно националното право. Тъй като в държавите членки може да съществуват специални правила за закрила съгласно националното право по отношение на религиозни институции, различни от църковните, в обхвата на настоящата директива следва да попадат и тези други религиозни институции.
- (16) В заключенията си от 13 и 14 декември 2011 г. относно предотвратяването и борбата срещу престъпления, засягащи предмети на културата, Съветът призна, че е необходимо да се предприемат мерки за повишаване на ефективността на предотвратяването и борбата с престъпления във връзка с паметници на културата. Съветът препоръчва на Комисията да оказва подкрепа на държавите членки в ефективната закрила на паметници на културата с цел предотвратяването и борбата с незаконния трафик и насърчаването на допълнителни мерки, когато е целесъобразно. Освен това Съветът препоръчва на държавите членки да разглепат възможността за ратификация на Конвенцията на ЮНЕСКО за мерките, насочени към забрана и предотвратяване на незаконен внос, износ и прехвърляне на правото на собственост на паметници на културата, подписана в Париж на 17 ноември 1970 г., и на Конвенцията на UNIDROIT за откраднати или незаконно изнесени паметници на културата, подписана в Рим на 24 юни 1995 г.
- (17) Желателно е да се гарантира, че всички участници на пазара полагат надлежна грижа и внимание при сделки с паметници на културата. Последните от придобиването на паметници на културата с незаконен произход няма да имат истинско възпиращо въздействие, ако заплащането на обезщетение не е придружено от задължението владеецът да докаже, че е положил надлежна грижа и внимание. Поради това за постигането на целите на Съюза в областта на предотвратяването и борбата с незаконния трафик на паметници на културата в настоящата директива следва да се предвиди, че за да получи обезщетение, владеецът трябва да докаже, че е положил надлежна грижа и внимание при придобиване на съответния предмет.
- (18) Би било от полза също така всички лица, и по-специално участниците на пазара, да разполагат с лесен достъп до публичната информация относно паметниците на културата, класифицирани или определени като национални богатства от държавите членки. Държавите членки следва да се стремят към улесняване на достъпа до тази публична информация.
- (19) За да се улесни еднаквото тълкуване на понятието за надлежна грижа и внимание, настоящата директива следва да определи неизчерпателни критерии, които да се вземат предвид при определянето на това дали владеецът е положил надлежна грижа и внимание при придобиването на паметника на културата.
- (20) Тъй като целта на настоящата директива, а именно да се позволи връщането на паметници на културата, класифицирани или определени като национални богатства, които са били изнесени незаконно от територията на държавите членки, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради нейния обхват и последици може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки съгласно принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в посочения член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (21) Тъй като задачите на комитета, създаден с Регламент (ЕО) № 116/2009, стават безпредметни поради заличаването на приложението към Директива 93/7/ЕИО, позоваванията на посочения комитет следва да бъдат съответно заличени. Независимо от това, за да се запази платформата за обмен на опит и добри практики сред държавите членки във връзка с прилагането на настоящата директива, Комисията следва да създаде експертна група, съставена от експерти от централните органи на държавите членки, отговарящи за прилагането на настоящата директива, която следва да участва, наред с другото, в създаването на модул на ИСВП, който да е специално приспособен за паметниците на културата.
- (22) Тъй като приложението към Регламент (ЕС) № 1024/2012 съдържа списък на разпоредбите относно административното сътрудничество, които са предвидени в актове на Съюза и се прилагат посредством ИСВП, посоченото приложение следва да бъде изменено, за да включва и настоящата директива.
- (23) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходните директиви. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходните директиви.
- (24) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право на директивите, които са посочени в част Б от приложение I,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага по отношение на връщането на паметниците на културата, които са класифицирани или определени от държава членка като част от националните богатства съгласно посоченото в член 2, точка 1 и които са били незаконно изнесени от територията на тази държава членка.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „паметник на културата“ означава предмет, който преди или след незаконното му изнасяне от територията на държава членка е класифициран или определен от тази държава членка като част от „националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност“ съгласно националното законодателство или националните административни процедури по смисъла на член 36 ДФЕС;
- 2) „незаконно изнесен от територията на държава членка“ означава, че:
 - а) е изнесен от територията на държава членка в нарушение на нейните правила за закрила на националните богатства или в нарушение на Регламент (ЕО) № 116/2009; или
 - б) не е върнат след изтичането на срока за законен временен износ или в нарушение на друго условие, уреждащо такъв временен износ;
- 3) „отправил искане държава членка“ означава държава членка, от чиято територия е бил незаконно изнесен паметникът на културата;
- 4) „държава членка, до която е отправено искане“ означава държава членка, на чиято територия се намира паметникът на културата, който е незаконно изнесен от територията на друга държава членка;
- 5) „връщане“ означава фактическото връщане на паметник на културата на територията на отправилата искане държава членка;
- 6) „владелец“ означава лицето, което фактически държи паметник на културата за своя сметка;
- 7) „държател“ означава лицето, което фактически държи паметник на културата за трети лица;
- 8) „обществени колекции“ означава колекции, които са определени като обществени в съответствие със законодателството на дадена държава членка и които са собственост на тази държава членка, на орган на местна или регионална власт в тази държава членка или на институция, намираща се на територията на тази държава членка, като тази институция е собственост на тази държава членка или на орган на местна или регионална власт или в значителна степен се финансира от тази държава членка или от органа на местна или регионална власт.

Член 3

Незаконно изнесените от територията на държава членка паметници на културата подлежат на връщане по реда и при условията, предвидени в настоящата директива.

Член 4

Всяка държава членка определя един или повече централни органи, които изпълняват задачите, предвидени в настоящата директива.

Държавите членки информират Комисията за всички централни органи, които те определят в съответствие с настоящия член.

Комисията публикува списък на тези централни органи, както и всички свързани с тях промени, в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Централните органи на държавите членки си сътрудничат и насърчават консултациите между компетентните национални органи на държавите членки. Последните по-специално са длъжни:

- 1) по молба на отправилата искане държава членка — да издирват определен незаконно изнесен от нейната територия паметник на културата, като установят самоличността на владелеца и/или държателя. Молбата трябва да съдържа цялата необходима информация за улесняване на издирването, като специално се посочва действителното или предполагаемото местонахождение на предмета;
- 2) да уведомят заинтересованите държави членки при откриване на собствената им територия на паметник на културата, за който има разумни основания да се смята, че е незаконно изнесен от територията на друга държава членка;

- 3) да предоставят възможност на компетентните органи на отправилата искане държава членка да проверят дали въпросният предмет е паметник на културата, при условие че проверката се извършва в срок от шест месеца от предвиденото в точка 2 уведомление. Ако не се извърши проверка в предвидения срок, точки 4 и 5 не се прилагат;
- 4) в сътрудничество със заинтересованата държава членка да предприемат всички необходими мерки за физическото запазване на паметника на културата;
- 5) чрез необходимите временни мерки да предотвратяват всякакви действия за осуетяване на процедурата за връщане;
- 6) да действат като посредник между владелеца и/или държателя и отправилата искане държава членка във връзка с връщането. За тази цел компетентните органи на държавата членка, до която е отправено искането, могат, без да се засяга член 6, да съдействат за провеждането на арбитражна процедура в съответствие с националното законодателство на държавата членка, до която е отправено искане, и при условие че отправилата искане държава членка и владелецът или държателят дадат официално съгласие за това.

За целите на сътрудничеството и консултациите помежду си централните органи на държавите членки използват модул на информационната система за вътрешния пазар (ИСВП), създадена с Регламент (ЕС) № 1024/2012, който е специално приспособен за паметниците на културата. Те могат да използват ИСВП и за разпространяване на свързана с конкретни случаи информация относно паметници на културата, които са откраднати или незаконно изнесени от тяхна територия. Държавите членки вземат решение относно използването на ИСВП от други компетентни органи за целите на настоящата директива.

Член 6

Отправилата искане държава членка може да образува пред компетентния съд на държавата членка, до която е отправено искането, производство срещу владелеца или, когато това е невъзможно — срещу държателя, за връщане на паметник на културата, който е незаконно изнесен от нейната територия.

За да е допустим, документът, с който се образува производство, трябва да се придружава от:

- а) документ, описващ предмета, чието връщане се иска, и в който се посочва, че той е паметник на културата;
- б) декларация от компетентните органи на отправилата искане държава членка, че паметникът на културата е незаконно изнесен от нейната територия.

Член 7

Компетентният централен орган на отправилата искане държава членка незабавно информира компетентния централен орган на държавата членка, до която е отправено искане, за започването на производство с цел връщане на въпросния предмет.

Компетентният централен орган на държавата членка, до която е отправено искане, незабавно информира централните органи на другите държави членки.

Обменът на информация се осъществява чрез ИСВП в съответствие с приложимите правни разпоредби относно защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, без да се засяга възможността компетентните централни органи да използват други средства за комуникация в допълнение към ИСВП.

Член 8

1. Държавите членки предвиждат в законодателството си, че производството за връщане по настоящата директива може да се образува не по-късно от три години от датата, на която компетентният централен орган на отправилата искане държава членка е узнал местонахождението на паметника на културата и самоличността на неговия владелец или държател.

Във всички случаи производство за връщане не може да се образува, ако са изминали повече от 30 години от незаконния износ на предмета от територията на отправилата искане държава членка.

Въпреки това при предмети, съставляващи част от обществена колекция по смисъла на член 2, точка 8, и предмети, включени в сбирки на църковни или други религиозни институции в държавите членки, в които те са обект на специална закрила съгласно националното право, производство за връщане може да се образува в срок до 75 години, освен в държавите членки, където не са предвидени срокове за образуване на производството за връщане, или при наличие на двустранни споразумения между държави членки, в които се предвижда срок, надвишаващ 75 години.

2. Не се образува производство за връщане, ако към момента на образуване на производството износът на паметника на културата от територията на отправилата искане държава членка вече не е незаконен.

Член 9

Освен ако в членове 8 и 14 не е предвидено друго, компетентният съд постановява връщането на паметника на културата, ако бъде установено, че той е паметник на културата по смисъла на член 2, точка 1 и че е незаконно изнесен от националната територия.

Член 10

Когато е постановено връщане на предмета, компетентният съд на държавата членка, до която е отправено искането, присъжда на владелеца справедливо обезщетение в зависимост от обстоятелствата по случая, при условие че владелецът докаже, че е положил надлежна грижа и внимание при придобиване на предмета.

За да се определи дали владелецът е положил надлежна грижа и внимание, се вземат предвид всички обстоятелства около придобиването, по-специално документацията за произхода на предмета, разрешенията за износ, които се изискват съгласно правото на отправилата искане държава членка, характерът на страните, платената цена, това дали владелецът е направил справка в достъпните регистри на откраднати паметници на културата и дали се е запознал със съответната информация, която би могъл разумно да очаква да получи, и дали е предприел някакви други действия, които разумен човек би предприел при подобни обстоятелства.

В случай на дарение или наследяване владелецът не се намира в по-благоприятно положение от лицето, от което е придобил по този начин предмета.

Отправилата искане държава членка заплаща това обезщетение след връщането на предмета.

Член 11

Разноските по изпълнението на решението за връщане на паметник на културата са за сметка на отправилата искане държава членка. Същото правило се прилага и за разноските за мерките, предвидени в член 5, точка 4.

Член 12

Заплащането на справедливото обезщетение и на разноските съгласно съответно членове 10 и 11 се извършва, без да се засяга правото на отправилата искане държава членка да предприеме действия за възстановяване на тези суми от лицата, които са отговорни за незаконния износ на паметника на културата от нейната територия.

Член 13

Собствеността върху върнатия паметник на културата се урежда от правото на отправилата искане държава членка.

Член 14

Настоящата директива се прилага само за паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка, считано от 1 януари 1993 г.

Член 15

1. Всяка държава членка може да прилага предвидените в настоящата директива правила с цел връщане на паметници на културата, различни от определените в член 2, точка 1.
2. Всяка държава членка може да прилага предвидените в настоящата директива правила и по отношение на искания за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на други държави членки преди 1 януари 1993 г.

Член 16

Настоящата директива не засяга възможността, с която разполагат отправилата искане държава членка и/или собственикът на откраднатия паметник на културата да започнат гражданско производство или да възбудят наказателно преследване в съответствие с националното право на държавите членки.

Член 17

1. До 18 декември 2015 г. и на всеки пет години след това държавите членки представят на Комисията доклад за прилагането на настоящата директива.
2. На всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад с преглед на прилагането и ефективността на настоящата директива. Докладът се придружава от подходящи предложения, когато е необходимо.

Член 18

В приложението към Регламент (ЕС) № 1024/2012 се добавя следната точка:

- „8. Директива 2014/60/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за връщане на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка, и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (*): членове 5 и 7.

(*) ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 1.“

Член 19

1. До 18 декември 2015 г. държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 2, точка 1, член 5, първа алинея, точка 3 и втора алинея, член 7, трета алинея, член 8, параграф 1, член 10, първа и втора алинея и член 17, параграф 1 от настоящата директива.

Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в действащи закони, подзаконовни и административни разпоредби на директивата, отменена, или директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условиата и редът на позоваване и формулировката на уточнението се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 20

Директива 93/7/ЕИО, изменена с директивите, посочени в част А от приложение I, се отменя считано от 19 декември 2015 г., без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в част Б от приложение I.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 21

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 2, точки 2 — 8, членове 3 и 4, член 5, първа алинея, точки 1, 2 и 4 — 6, член 6, член 7, първа и втора алинея, член 8, параграф 2, член 9, член 10, трета и четвърта алинея и членове 11 — 16 се прилагат, считано от 19 декември 2015 г.

Член 22

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

D. KOURKOULAS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ А

**Отменената директива и списък на нейните последващи изменения
(посочени в член 20)**

Директива 93/7/ЕИО на Съвета	(ОВ L 74, 27.3.1993 г., стр. 74)
Директива 96/100/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	(ОВ L 60, 1.3.1997 г., стр. 59)
Директива 2001/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	(ОВ L 187, 10.7.2001 г., стр. 43)

ЧАСТ Б

**Срокове за транспониране в националното право
(посочени в член 20)**

Директива	Срок за транспониране
93/7/ЕИО	15.12.1993 г. (15.3.1994 г. за Белгия, Германия и Нидерландия)
96/100/ЕО	1.9.1997 г.
2001/38/ЕО	31.12.2001 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствието

Директива 93/7/ЕИО	Настоящата директива
—	Член 1
Член 1, точка 1, първо тире	Член 2, точка 1
Член 1, точка 1, второ тире, уводна част	—
Член 1, точка 1, второ тире, първо подтире, първо изречение	—
Член 1, точка 1, второ тире, първо подтире, второ изречение	Член 2, точка 8
Член 1, точка 1, второ тире, второ подтире	—
Член 1, точка 2, първо тире	Член 2, точка 2, буква а)
Член 1, точка 2, второ тире	Член 2, точка 2, буква б)
Член 1, точки 3 — 7	Член 2, точки 3 — 7
Член 2	Член 3
Член 3	Член 4
Член 4, уводна част	Член 5, първа алинея, уводна част
Член 4, точки 1 и 2	Член 5, първа алинея, точки 1 и 2
Член 4, точка 3	Член 5, първа алинея, точка 3
Член 4, точки 4 — 6	Член 5, първа алинея, точки 4 — 6
—	Член 5, втора алинея
Член 5, първа алинея	Член 6, първа алинея
Член 5, втора алинея, първо тире	Член 6, втора алинея, буква а)
Член 5, втора алинея, второ тире	Член 6, втора алинея, буква б)
Член 6, първа алинея	Член 7, първа алинея
Член 6, втора алинея	Член 7, втора алинея
—	Член 7, трета алинея
Член 7, параграфи 1 и 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 8	Член 9
Член 9, първа алинея	Член 10, първа алинея
Член 9, втора алинея	—
—	Член 10, втора алинея
Член 9, трета и четвърта алинея	Член 10, трета и четвърта алинея
Членове 10 — 15	Членове 11 — 16
Член 16, параграфи 1 и 2	Член 17, параграфи 1 и 2
Член 16, параграф 3	—
Член 16, параграф 4	—
Член 17	—
—	Член 18
Член 18	Член 19
—	Член 20
—	Член 21

Директива 93/7/ЕИО	Настоящата директива
Член 19	Член 22
Приложение	—
—	Приложение I
—	Приложение II